

[Støhr Johansen.]

skuespillerne har, vel nok stadig trods alt tæller uhyre meget. Men den endelige vurdering mener jeg altså man må vente med, indtil det første hold elever er færdiguddannet og kan komme til direkte bedømmelse.

Jeg skal ikke gå ind på en nærmere vurdering af ændringsforslagene, dem har socialdemokratiets ordfører allerede været inde på. Jeg mener også, de er af mindre betydning i forhold til den generelle problemstilling for teatret i dag, som vi havde lejlighed til indgående at drøfte ved første behandling. Jeg vil dog til slut gøre et par enkelte supplerende bemærkninger.

Jeg kan — og det er særlig henvendt til kulturministeren — ikke helt forstå nytten af at opretholde forbuddet mod at forene teaterbevilling og teaterforlagsvirksomhed. Men jeg har naturligvis med glæde noteret mig ministerens bemærkning herom og udvalgets påpegning af dispensationsadgangen i lovforslagets § 6, og jeg tvivler ikke om, at i hvert fald den nuværende kulturminister vil give de dispensationer, der er nødvendige. Jeg regner så med, at vi om et par år, når en ny teaterlov igen står på dagsordenen og den gældende skal revideres, kan gøre en indsats her. Jeg synes ikke, det er liberalt nok, at man stadig væk følger den regel, man i gamle dage havde i biografteaterloven; man sammenlignede jo med filmudlejning, og det var for øvrigt også en fejl, at reglen stod i biografteaterloven. Men jeg håber på, at man får de fornødne dispensationer, og så må spørgsmålet som sagt tages op, når teaterloven igen skal revideres.

Ved revisionen om nogle få år vil det ligeledes være tilfredsstillende, hvis man kan få en detaljeret gennemgang af den økonomiske virksomhed inden for teatrene med oplysning om, hvorledes teaterstøtten har virket. Økonomi er vistnok et uartigt ord; det leder tanken hen på indskrænkning i den kunstneriske frihed. Det behøver dog slet ikke at være således, men under de givne vilkår, hvor offentlige midler er en nødvendig forudsætning for den fortsatte teaterdrift, er det vigtigt, at der er nøje indseende med midlernes anvendelse, således at ikke den kontrol, som bevillingsmyndigheden har på alle andre områder i samfundet, bliver mindre, for også her kan der ske fejltagelser, og så er det ikke tilstrækkeligt

at dække sig under begrebet den kunstneriske frihed. Jeg mener derfor, at når den nye lov skal til revision, må man vurdere, om man har fået den fornødne økonomiske kontrol, som hidtil har manglet. Det nuværende teaterråd har ikke haft forudsætninger for at vurdere teatrenes økonomi, men med de forøgede tilskud på disse mange områder, som vi alle er enige om, er det klart, at også den økonomiske kontrol må forbedres. Det må vi altså vurdere, når vi igen skal have teaterloven til behandling.

Til slut vil jeg kun sige, at jeg mener, at vi med dette lovforslag er nået et langt stykke frem ad vejen mod fastsættelse af teaterstøtte her i landet. Jeg finder det tilfredsstillende, at det gamle bevillingssystem bortfalder, og at den offentlige kontrol knyttes til teaterstøtten og til rent objektive kriterier for bevilling, kriterier, det som regel ikke vil være vanskeligt at opfylde. Derfor mener jeg, at teatrets udvikling får langt større mulighed med den nye lov, og jeg er helt enig med hr. Niels Matthiasen i, at man hermed får muligheder, som man ikke tidligere har haft, og som teatrene forhåbentlig kan benytte. Med disse ord vil jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Merete Bjørn Hansen: Den økonomiske ramme, der er lagt for revisionen af teaterloven, har vi naturligvis alle under det grundige udvalgsarbejde, der er foregået her i Folketinget, kunnet føle som noget af en spændetroje. Man kan jo let få den opfattelse, at der ikke rigtig er noget rimeligt forhold mellem vanskelighederne ved at skaffe nogle få millioner kroner til kulturelle formål, som kan skabe megen trivsel i samfundet, og så den forholdsvis lethed, hvorved flere hundrede millioner kroner bevilges til andre formål. Jeg deler imidlertid den opfattelse, som kulturministeren ved forskellige lejligheder har givet udtryk for, at det er fra befolkningen, kravet om en anden prioritering af udgifterne må komme, hvis vi virkelig skal nå frem til en ændring på dette område.

Anden behandling her i dag kan ske på grundlag af en enig udvalgsbetænkning, hvad der er grund til at være meget tilfreds med. Det er en vigtig forudsætning, at vi politisk kan enes om at ville fremme udviklingen på de kulturelle lovgivningsområder.